

ЧАСТЬ ВТОРА.

Два пѣта има кѣмъ Раатъ, за които говорихъмы до тѣка; единътъ тѣсенъ, и прискърбенъ, говори Христосъ: „тѣсенъ, и прискърбенъ е пѣтътъ, който отива въ Царството Небесно.“[1] Тѣсенъ: толко пѣстыножиле-лъе, които сѣ ходили въ него, сѣ оставили на задъ сичкыя свѣтъ, и свѣтскыты работы, и сѣ преминжали голи; толко свѣти мѣченици, които сѣ го измокрили не сѣ потѣтъ си, нѣ сѣ кръвъ-та; нѣ онѣи, които ходѣтъ сѣ главата си много вирната, ако сѣ не наведѣтъ мало, не сѣ поберѣтъ тѣка, пѣтътъ е тѣсенъ. Онѣи, които сѣ гали много, и сѣ затѣстѣли, ако не измѣршавѣжѣтъ, не сѣ поберѣтъ тѣка, пѣтътъ е тѣсенъ; Онѣи, които имѣтъ много дрѣхы, и вѣчатѣ подира сѣ и дрѣгы спѣнки, ако не олегнѣжѣтъ, не сѣ поберѣтъ тѣка, пѣтътъ е тѣсенъ; женыты, ахъ! колко много работы трѣбѣва да оставѣтъ, ако искѣтъ да сѣ поберѣтъ! пѣтътъ е тѣсенъ, тѣсенъ, и прискърбенъ, пѣленъ отъ трѣнѣе, и волци; трѣбѣва да сѣ испотимъ, и трѣбѣва да сѣ отѣсимъ, трѣбѣва да претърпимъ много, трѣбѣва да вѣдѣствѣваме за да преминемъ, за да сѣ искачимъ: „трѣбѣва вѣи чрезъ много скърби да вѣдите въ Царството Небесно.“ Онѣи, които имѣтъ пѣтъ-та сѣ много нѣжна, и искѣтъ да ходѣтъ мѣрко, и по цвѣтѣмъ; онѣи, които имѣтъ стомаха сѣ слабъ и не можѣтъ да смѣлѣтъ една дѣма; онѣи, които искѣтъ спокойствѣето, и сладостраствѣето, сѣ не поберѣтъ тѣка; пѣтътъ е тѣсенъ, и прискърбенъ. Кой ище да отидѣ въ Раатъ? всичкы ищѣтъ; нѣ всичкыи нека знаѣжѣтъ, че пѣтътъ е тѣсенъ, и прискърбенъ.

Има и дрѣгы единъ пѣтъ широкъ, и пространенъ, отъ който минѣватъ кола; отъ тѣка гледѣмъ и преминжалъ е единъ само Пророкъ Илѣа: „Колесница огненна, и конѣе огнени;“[2] нѣ той оставилъ милотѣ-та сѣ да падне, и тогивѣ преминжалъ; искашь ли и ты, Христѣанино, да отидѣшь въ Раатъ презъ широкыя пѣтъ като Илѣа? Оупотрѣби колесница огненна: сирѣчь жежка любовь кѣмъ Бога, и ближнѣа: „въ тыѣ двѣ заповѣди и всичкыѣтъ законъ, и Пророцитѣ висѣтъ; защото е сѣдържанѣе на сѣкоѣ добродѣтель, и чрезъ това сѣ спасаваме сичкы.“[3] Илѣа за да вѣзлѣзе на небето хѣврѣли отъ себе сѣ дрѣхата сѣ, което щѣ рече: че въ Раатъ не вѣзливаме сѣ нашиты сѣ дрѣхы; и какъ ли сѣ чюждыты? Нѣ дрѣхата Илѣина какъва ѣ была? една милотѣ, единъ кожоухъ, и

[1] Мат. гл. 7 ст. 13. [2] 4. Царств. гл. 6, ст. 11. [3] Мат. гл. 22, ст. 40.